

בתקווה גדולה לראותכם בקרוב

ט' בשבט תשפ"ה, 7.2.25

מתוך המיצג של "בית בקבוצה"

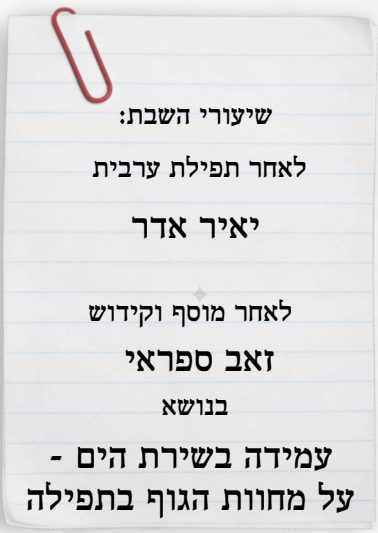
עשור לסיפור אהבה

שבת פרשת בשלח

הדלקת נרות - 17:01, יציאת השבת - 17:59

גיליון 1648

זמני תפילות השבת

מנחה וקבלת שבת - רבע שעה אחרי הדלקת נרות שבת:

06:30 - מניין מקדימים בבית הכנסת

שיעור "בין המניינים" לא יתקיים השבוע

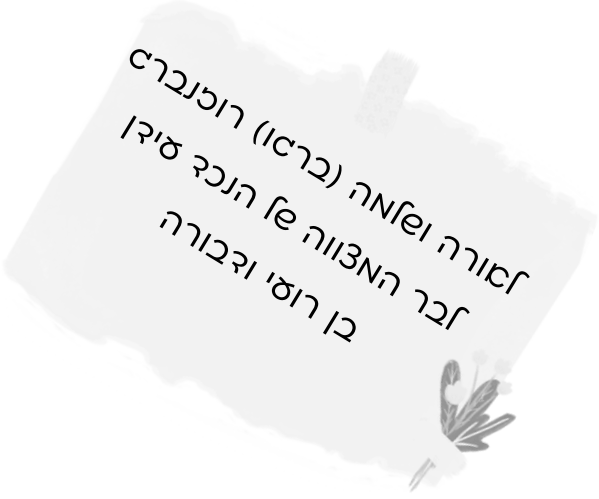
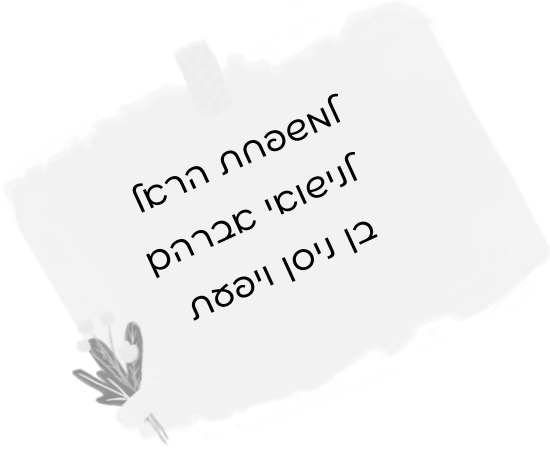
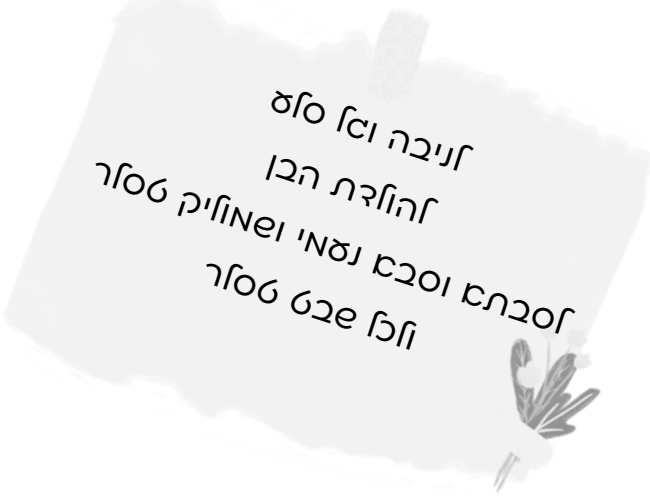
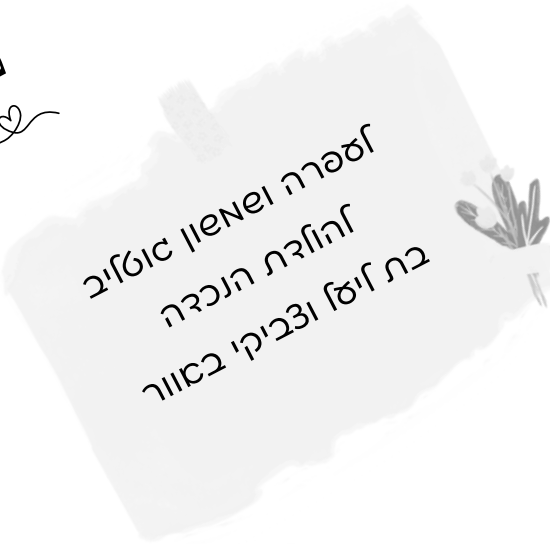
08:30 - מניין מרכזי - בבית הכנסת

13:30 - מנחה גדולה

שעת "מנחה קטנה" כשעת הדלקת הנרות.

מנחה בימות החול בבית הכנסת - בשעה 17:15

מזל טוב!
♡♡♡♡♡

להתראות בשבת

- מסיבת בת המצווה של יערה לב, תתקיים ביום שני, י"ב בשבט (10.2).
- מסיבת בת המצווה של אביטל ברטוב תתקיים ביום שני, י"ט בשבט, (17/2).
- מסיבת בת המצווה של מיה רדר תתקיים ביום שני, כ"ח בשבט, (26/2).

גיליון ט"ו בשבט יצא, אי"ה, בשבוע הבא.
מי שמעוניין לכתוב או להסב תשומת הלב לגינות שיש מאחוריהן סיפור אישי - מוזמן ליצור אתי קשר בתחילת השבוע. דינה

בין אשמה לבין קבלת אחריות

פרשת וארא

שהוטחה על רבי יהודה הנשיא בעת שערך את המשנה והעלה את התורה שבעל פה על הכתב. הוא תירץ את עמדתו בפסוק - "עת לעשות להשם הפרו תורתך". גם הוא הבין שכתובת התורה שבעל פה בספר מהווה הפרה של התורה, שכן היא פוגמת בזיכרון האנושי. זיכרון שנשמר בספר דינו להשתכח מהלב, הכתיבה מייתרת את הצורך לשנן,

להגות בדבר, לזכור. יתכן שזו הסיבה שאלוהים מצווה את משה בפרשתנו - "כתוב זאת זיכרון בספר ושים באזני יהושע". לא מספיק לכתוב את מעשי עמלק בספר ולהשאיר

אותם שם. זה צריך להיות באוזניים, מסופר מדור לדור באופן שמעביר את התחושות שחוות הדור הקודם, זיכרון חי ומוחשי.

ככה גם זיכרון יציאת מצרים. סיפור הגאולה לא נשאר רק כתוב בספר שמות. הוא מלווה אותנו יום יום, בשבתות, בחגים, זכר ליציאת מצרים. הזיכרון לא נותר כטקסט עתיק השמור בארכיון הספרייה הלאומית ונגיש רק לחוקרים אקדמיים. זיכרון כזה לא מאפשר לנו ללמוד מהעבר ולכלכל את צעדינו לעתיד. הזיכרון שאנו מצווים לו הוא חלק מהחיים עצמם, נחלת הכלל, חוויות ילדות של ליל הסדר, סיפורים שסיפרו לנו הדורות הקודמים וחיים בתוכם.

בימינו אנו, בזמנים בהם מעשי עמלק מתועדים באיכות גבוהה במצלמות האבטחה ונגישים באתרי האינטרנט השונים, ישנו חשש שהסיפורים, השמות והמעשים יישארו שם. אסור לתת לזיכרון לשקוע אל חשכת האינטרנט ש"זוכר הכל", ולתת לבני האדם לשכוח. "מי שאינם יכולים לזכור את העבר, מועדים לחזור עליו" כתב ג'ורג' סנטיאנה. הדרך להימנע מטעויות העבר היא לא רק הנצחתו, אלא גם "לשים את הזיכרון באוזניים".

וודי אלן, הקומיקאי היהודי-אמריקאי המוכר, סיפר כי בצעירותו הוא לקח קורס לקריאה מהירה, במסגרתו הוא קרא את כל ספרו רחב היריעה של טולסטוי, המכיל מעל אלף עמודים - "מלחמה ושלום". לאחר שהשלים את הקריאה של הרומן, נשאל אלן במה עוסק הספר, תשובתו הייתה פשוטה - "זה היה על רוסיה".

וודי אלן אמנם לא זכר את כל הפרטים של עלילת הספר, כנראה שמעטים זוכרים. אך נדמה שאין בכך שום רע, הוא לא צריך לזכור דבר, שכן אם יחפוץ בפרט כלשהו

מהסיפור על הבזוחבים הבולקונסקים ושאר המשפחות בעלות השמות הארוכים, הרי שהוא יכול פשוט לפתוח את הספר ולשלוף את המידע הזה מתוכו.

רבות דובר על פגיעת העידן המודרני בזיכרון האנושי, על הדרך בה ההתפתחות הטכנולוגית ייתרה את הצורך בזיכרון, המאוחסן כעת בכוננים קשיחים ובמאגרי מידע אינטרנטיים. איננו זוכרים את הדרך בכביש, כי יש לנו את הווייז, ואנחנו לא משננים בעל פה סיסמאות, כי יש לנו את ההשלמה האוטומטית. אך על אף שנהוג להאשים בטעות את האינטרנט, הרי שהוא לא ההמצאה הראשונה שגרמה לאיבוד הזיכרון, קדמו לו הספרים, שכתבתם יוצרת את אותו אפקט. כמו כל אמצעי לאחסון מידע, ברגע שאנו יודעים שהמידע שלנו שמור היכן שהוא, לא חשוב לנו לזכור אותו בעל פה.

זה הרציונל בבסיס דרשתו של רבי יהודה בר נחמני, שטען כי "דברים שבעל פה אי אתה רשאי לכותבן". הכתיבה פוגמת בזיכרון, שכן ברגע שהדברים כתובים, מאוחסנים במאגר מידע כלשהו, אין סיבה לזכור אותם בעצמך. זו הסיבה לביקורת

הכתיבה פוגמת בזיכרון, שכן ברגע שהדברים כתובים, מאוחסנים במאגר מידע כלשהו, אין סיבה לזכור אותם בעצמך.

מלך טוב אירדנה רון בת התשס"ט

ירדנה היקרה,

תשעים שנה הן הזדמנות טובה לומר תודה. על עשרות שנים של
עבודה מסורה בענף המטעים, על האכפתיות הרבה לכל מה
שקורה בקיבוץ, ועל הישירות והכנות שתמיד מאפיינים אותך.

מוסר העבודה שלך, המקצוענות, המסירות לתפקידים ושמירה על
ערכים ואהבת האדם שלך - הם חלק מהד.נ.א של קבוצת יבנה.

מאחלים לך בריאות טובה והמון שמחה ונחת מהמשפחה והחברים
שמעריכים אותך,

חברי קבוצת יבנה

מלך טוב אצילה אניקסטר בת התשס"ט

צילה היקרה,

את חקוקה אצל דורות של בני ובנות הקיבוץ - כדמות של
מזכירה בבית הספר, עם לב של אמא. שרואה כל אחד
ומאפשרת לחסות בצילה כשקשה, ושומרת על קשר לאורך
השנים. את מתעניינת ומעניקה לכל אחד, ותיקים וחדשים,
יולדות ואנשים שנמצאים בצומת דרכים. תמיד מעורה, תמיד
אכפת לך.

את כיום מרכז המשפחה המופלאה שלך, והשראה איך
להמשיך ולהיות חלק פעיל בקהילה שלנו.

מאחלים לך יום הולדת שמח, בריאות טובה,
והמון נחת מכל המשפחה.

חברי קבוצת יבנה

בס"ד

”לא שנקש לי יהי...”

חבורת הזמר בניצוחו של חיים אסנר
מזמינה לערב משיריה של-

נעמי שמר

בהנחיית ללי שמר

יום חמישי, אור לט"ז בשבט (13.2)
ב-20:30 במשטח חדר האוכל

12 באו שלי!

”אז אין שלווי ויך גס כוח אלא שגאוג...”

פניות משפחתיות

אתם מוזמנים בשמחה ל:

הפנינג ט"ו בשבט

במשק ילדים

16:00-18:00

י"ג בשבט יום שלישי | 11.2.2025

סדנת עציצים | סימניות פרחוניות |
סדנא מהאדמה | סחיטת מיץ תפוזים
| פיתות בטאבון

מחכות לראותכם המשק וצוות החג

מחסן תחפושות

שעות פתיחה:

יום א' כ"ה בשבט (23.2) - 18:30-17:00

יום ג' ד' באדר (4.3) - 18:30-17:00

מוצ"ש ח' באדר (8.3) - 20:00-21:00

יום שלישי, י"א באדר (11.3) - 18:30-17:00

ביקור הנשיא בחבל יבנה

ביקור בביה"ס התיכון אהית

השבוע ביקר נשיא המדינה, יצחק (בוז'י) הרצוג, בבית הספר התיכון ובבית העדות בניר גלים.

הביקור בבית העדות היה לרגל יום השואה הבינלאומי לשחרור מחנה ההשמדה אושוויץ לפני 80 שנה אך מה גרם לו להקדיש זמן לבית ספר העל יסודי אמית בקיבוצנו?

על כך מספר יאיר לסלוי:

"ביקורו של הנשיא בתיכון

התאפשר בעקבות מפגש עם שירי טוויטו בבית הנשיא, במסגרת מיזם של אימהות שכולות, שיצרו סרט משותף. במהלך המפגש סיפרה שירי לנשיא ורעייתו על בית הספר ועל תפקידה בו, והשניים הביעו עניין רב וציינו את רצונם לבקר במקום. ההזדמנות נוצרה ביום השואה הבינלאומי, כאשר הנשיא ביקר בשני המקומות באותו היום.

את פניו של הנשיא קיבלו ילדי כיתה א' במעמד מרגש, כשהם מנופפים בדגלונים.

לאחר מכן, נפגשו הנשיא ורעייתו עם משפחות שכולות של בוגרי בית הספר, הן מהמלחמה האחרונה והן מהשנים האחרונות, ביניהן משפחתו של איתי באוסי הי"ד ומשפחתו של בן מזרחי, שהוצגה לנשיא על ידי אלי כהן. הנשיא עבר בין המשפחות, הקשיב לסיפורו של כל נופל, ואפשר שיח פתוח ושאלות. המפגש היה חזק מאוד.

כאלף משפחות שכולות ואף יותר מכך אצל פצועים.

הוא ציין כי הוא מכהן בתקופה שאין בה רגע דל. זה התחיל בקורונה - כשבטקס ההשבעה עטה מסכה, המשיך באירועי המהפכה המשפטית, וכעת - המלחמה.

גם מיכל, רעיית הנשיא, נשאלה שאלות מעניינות. בתשובה לשאלה על תפקיד רעיית הנשיא, הסבירה את מושג ה-Soft Power - הכוח הרך שבו משתמשות נשות מנהיגים לקידום נושאים חברתיים. היא סיפרה כי בחרה להתמקד בתחום בריאות הנפש, נושא הקרוב לליבה, ופועלת להרחבת המסגרות הטיפוליות, כגון בתים מאזנים ומסגרות קהילתיות חלופיות.

בתום הביקור, שוחח הנשיא עם ראש המועצה והסובבים אותו, ושיתף אותם בהתרשמותו העמוקה מבית הספר ומהאווירה השוררת בו.

בחלקו השני של הביקור, ביקש הנשיא לקיים שיחה פתוחה עם תלמידי כיתות י"א-י"ב. הוא פתח בסיפור אישי על סבו, שבתחילת דרכו בארץ שהה בקבוצת יבנה - ליתר דיוק ברודגס - וציין את חובתו העמוקה למקום.

השיחה התנהלה באווירה מכבדת ונעימה, כשהתלמידים הציגו שאלות בנושאים מגוונים, החל מחיי היומיום בבית הנשיא, כמשפחה, דרך עסקת החטופים ותפקידי הנשיא במדינה, ועד שאלות על יהדות התפוצות, והאם כל יהודי לדעתו צריך לעלות לארץ. הנשיא ורעייתו השיבו בפתיחות ובעניין, והתלמידים הקשיבו בריכוז ובכבוד.

ניכר כי הנשיא מחובר עמוקות לחיי המדינה. בתשובה לשאלה על תפקידו במלחמה, סיפר כי בעוד הנהגת המדינה התמקדה בניהול הלחימה, הוא ורעייתו ביקרו אצל

ביקור בבית הסדר:

למפגש עם הנשיא בבית העדות הוזמנו חברינו נחום וכוכבה צ'ימבליסטה, משה וטובה שטיינר ושרה ברוכי.

שרה ביקשה להעניק לנשיא את הספר "לדור אשר לא ידע" שכתבה אמה, חולדה קמפנינו ז"ל, על קורות המשפחה.

היה זה שחזור במרחק של דור, של הסיטואציה שבתמונה השמאלית, בה נראית חולדה מעניקה את הספר לנשיא המדינה לשעבר, חיים הרצוג ז"ל, אביו של יצחק.

סבו של הנשיא, הרב יצחק אייזיק הרצוג, עסק אחרי השואה בחילוף ילדים יהודים ממזורים, ולא זכה לשיתוף פעולה מצדם. הוא עבר במזורים, ואחת מאבני הבוחן לזיהוי ילד יהודי היתה אם הוא מגיב ל"שמע ישראל". בספרה, ציינה חולדה שכאשר שרה הוסתרה במנזר בגיל ארבע יחד עם בת דודתה בת השמונה, שושנה קאסוטו (עברון), היתה שושנה

ניגשת בלילה, לאחר כיבוי האורות, למיטתה של שרה (שכונתה במנזר בשם "אמיליה"), קוראת איתה "שמע ישראל", ומוסיפה: "תזכרי שאת שרה, ואת יהודיה".

הנשיא הביע הערכה גלויה להענקת הספר והצילום, וביקש משרה פרטים, ואז אמר לסובבים אותו וגם לרעייתו מיכל: "אני רואה שאנחנו צריכים לחזור הנה בזמן הקרוב לדבר עם האנשים".

לאחר שירת התקווה ניגש משה שטיינר אל הנשיא ואמר לו:

"סבך, שאתה נקרא על שמו, הרב יצחק הלוי הרצוג, בתחילת שנות ה-50, השתתף בחנוכת בית הכנסת בקבוצת יבנה, במלאת יובל לקבוצת יבנה הוזמן להשתתף בחגיגות אביך, חיים הרצוג, שהיה אז נשיא המדינה ואתה, כבוד הנשיא, הדור השלישי, השתתפת לפני ארבע שנים בחגיגות ה-80 של קבוצת יבנה.

בתקופת השואה הייתי אני ילד רעב שמחפש פרוסת לחם כדי לשרוד. מי שהציל אותי היה איכר סלובקי בשם יאן צ'אראי, שלימים קיבל את אות חסיד אומות העולם הגבוה ביותר.

עם השחרור השמחה הייתה מהולה בעצב, לאחר שהתגלה האסון הגדול שפקד את משפחתי ואת העם היהודי.

וכיום, בימים אלה, כאשר משתחררים החטופים, גם שמחה זו מהולה בעצב על הנרצחים ועל אלו שעוד מוחזקים שם".

ומוסיף משה: הנשיא ביקש ממני שאני אכתוב את הדברים האלה ואשלח אליו למשרדו.

כדברי ירמיהו הנביא: "כֹּה אָמַר ה' מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבֶּכִי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לַפְעֻלָּתְךָ נָא אֵם ה' וְשָׁבוּ מֵאֶרֶץ אוֹיֵב וְיֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתְךָ נָא אֵם ה' וְשָׁבוּ בָנִים לְגִבּוֹלָם הַשִּׁבְנִי וְאִשׁוּבָה כִּי אֶתָּה ה' אֱלֹהֵינוּ"

מניחים את הקיטבג

שיחה עם נצר חפץ ועם אביעד גורליק עם שחרורם מצה"ל / דינה ספראי

ספר נצר חפץ

פוגשים את החיילים כבר באמצע התהליך, מסבירה נצר. "כשהם מזהים חייל שזקוק לחיזוק, הם נותנים המלצות ספציפיות - למשל, להעמיק את הקשר עם המשפחה המלווה או להתמקד בלימוד פרשת השבוע". לדבריה, למרות החששות הרבים, הדיינים משתדלים ליצור אווירה תומכת: "הם מודעים לכך שזה אחד הרגעים המלחיצים ביותר. בזמן הבחינה נמצאים בחדר גם המפקד והמורה, וכולם רוצים בהצלחת החייל.

ובכל זאת קורה שהמתגייר נתקל בסירוב לגיור, ואז פעמים רבות הסירוב מוציא להם את הרוח מהמפרשים. אנחנו מעודדים אותם ומסבירים להם שהדיינים לא נגדם, ובסוף לכולם יש אינטרס שכולם יוכלו להיכנס לעם היהודי".

הטבילה וברית המילה

לצד האתגרים יש גם רגעי שיא. "ליוויתי חיילות למקווה ונכחתי בטקסי הסיום. אלו רגעים מרגשים במיוחד, כשאחרי חמישה חודשים של עבודה קשה ושינוי אורח חיים, מגיע הרגע המיוחל", היא מתארת. ברית המילה היא נושא שמעסיק את החיילים הגברים, כבר בתחילת התהליך. "זה נושא שעולה מהיום הראשון", מספרת נצר, "אבל עם הזמן

המשך בעמוד הבא

אחרי שנתיים שמרכז החיים של נצר חפץ היה בתל אביב, כמפקדת המלווה חיילים בקורס נתיב של חיל החינוך, היא סיימה את שירותה, ונוכחותה המיטיבה כבר מורגשת היטב בקיבוץ. ביקשנו לשמוע ממנה על שירותה הצבאי:

"קורס נתיב הוא מסגרת צבאית המיועדת לחיילים המעוניינים להתגייר", מסבירה נצר. "הייתי מפקדת בפלוגה פתוחה, המיועדת לחיילים הזקוקים להקלות ת"ש ונדרשים לחזור מדי יום לביתם".

הקורס, שנמשך כחמישה חודשים, משלב לימודי יהדות, ציונות והיסטוריה עם סיורים ברחבי הארץ. "אנחנו מאפשרים לחיילים לחוות את ארץ ישראל והעם היהודי דרך הרגליים", מספרת נצר. "ככל שהקורס מתקדם, אנחנו מעמיקים יותר בפרקטיקה, במצוות ובהלכות".

במהלך שירותה פיקדה נצר על ארבעה מחזורים של חיילים, כשבכל מחזור בין 20 ל-30 חיילים. "זה לא רק להיות מפקדת", היא מדגישה. "את מלווה אותם בתהליך אישי ומורכב, במיוחד כשמדובר בחיילים המגיעים מרקע מאתגר. את נדרשת להיות הכל עבורם - גם מורה, גם מפקדת, וגם כתובת לכל צורך.

המוטיבציה להתגייר:

הסיפורים מאחורי האנשים מגוונים: "יש חיילים שמגלים רק בצו ראשון שאינם יהודים, למרות שגדלו כיהודים לכל דבר. היה לי חייל, לוחם שגילה זאת באמצע השירות", היא נזכרת. "מנגד, יש כאלה שמגיעים עם כוונה ברורה להתגייר, מתוך הבנה שהמסלול הצבאי מהיר יותר מהאזרחי".

מבחן הדיינים - אתגר מרכזי

אתגר משמעותי ביותר עבור המתגיירים הוא המפגש עם בית הדין הצבאי לגיור. "הדיינים

מתפתחות גם בדיחות על כך שזה אמנם קשה, אבל משתלם בזכות ימי המחלה והמנוחה מהצבא". הפרוצדורה מתבצעת בבית חולים, כאשר כל המתגירים של אותו חודש עוברים אותה יחד".

אני שואלת את נצר האם יש סיפור אישי שנכנס לליבה. נצר: "יש המון", ונראה שברגע אחד עוברים לפני עיניה עוד ועוד חניכים שליוותה את סיפוריהם האישיים. בסוף היא בוחרת לספר על מקרה כזה של חיילת, צעירה, שהגיעה מרקע של פנימיות ומשפחות אומנה. "למרות הרקע והקשיים, היא השקיעה את כל כולה בתהליך והפכה למצטיינת הקורס עוד לפני שסיימה את הגיור, ויצרה לה במהלך התקופה מעגל של חברות שלא היו לה קודם. זו הייתה הפעם הראשונה בחייה שקיבלה הכרה ומעמד כזה", מספרת נצר. "עלה בדעתך לפעמים שאם היית עומדת במקומם

עם אביעד אורליק

באירועים האחרונים בקיבוץ, ניתן היה לראות מאחורי מצלמת הוידאו את אביעד גורליק, מכוון ברוגע ובביטחון את המצלמה, ומקריין שהוא נמצא באזור הנוחות הטבעי שלו. אני משוחחת עם אביעד על המסלול הצבאי שלו, וקצת על ההווה ועל תוכניות לעתיד, ונראה ש"להפוך את המקום שבו אתה נמצא לאזור נוחות" הוא הטבע שלו. במובן של להיות איפה שצריך, כמה שצריך, לתת את המאה אחוז שלך, לדעת לקחת אויר בין לבין, ולא לעשות מזה עניין.

אביעד נמצא כאן ב"שנת בית" אחרי שירות צבאי שהתארך בגלל המלחמה, ובמהלך התקופה הזאת כבר שירת במילואים במשך חודש וחצי.

את שירותו הצבאי עשה בגדוד רותם בגבעתי מאוגוסט 2021, והמסלול שלו מייצג את הדרך המלאה שעובר לוחם: טירונות, אימון מתקדם, קורס מ"כים, ובהמשך עבר להדריך טירונים בבא"ח גבעתי.

"שבת שמחת תורה תפסה אותי אחרי חזרה מרגילה", הוא משחזר. "היינו אמורים לצאת

במבחן גיור, היית מתקשה?", אני שואלת. "בוודאי" עונה נצר. "לא בטוח שהייתי עוברת. הגיור הוא אחד התהליכים המאתגרים שאדם יכול לקחת על עצמו. זה דורש שינוי מקיף באורח החיים, ולעתים מעורר התנגדות מצד המשפחה והחברים. פתאום הבן לא אוכל מהאוכל של אמא שלו, או לא מגיע למפגשים בערב שבת. אבל דווקא שם ראיתי את החוסן המדהים של החיילים. למדתי מהם המון".

"התפקיד היה מרתק", היא מסכמת. "זכיתי לפגוש אנשים במקומות הכי אישיים שלהם ולהיות חלק ממסע משמעותי בחייהם".

כעת, נצר עובדת במערכת החינוך לגילאים צעירים. לשאלתנו, אם יש לה מסר שקשור לשלב הנחיתה בקיבוץ, נצר משיבה: "בגדול, עושים את זה סבבה. אולי כדאי להוסיף הכנה, כי המעבר מהצבא לחיי הקיבוץ הוא חד מאוד, ולא פשוט".

לשבוע מטווחים עם החיילים" במקום זאת, המציאות הכתיבה תוכנית אחרת. הכוחות התפזרו לאורך הגבול הדרומי - קציעות, ניצנה, קדש ברנע, כמהין ובאר מלכה - כשהמשימה המיידית הייתה לאפשר ללוחמים אחרים להתארגן ללחימה. בתקופה שלאחר מכן אביעד המשיך בהכשרת הטירונים, שהסתיים במסע כומתה בעוטף עזה. לאחר מכן נכנסו החיילים ללחימה, אבל אביעד לא המשיך איתם אלא עבר כמפקד חפ"ק של הסמ"פ, לתפקיד אחראי על הפינוי הפלוגתי. "ברוך השם, בכל ארבעת החודשים של הלחימה, לא נדרשתי לפנות אף אחד", הוא אומר, "אבל שעה אחרי שיצאתי, כבר היה אירוע יותר רציני".

לשאלתנו על המפגש עם המגוון האנושי במהלך השירות, מסביר אביעד: "בגלל שאין סינון בתהליך הקבלה לגבעתי, אתה רואה את כל הקצוות. יש חבר'ה שבחרו בגבעתי למרות שיכלו להתקבל ליחידות יותר מובחרות, ומצד שני יש כאלה שבכלל לא תכננו להיות לוחמים, והמוטיבציה שלהם נמוכה יותר. יש גם מחלקה של 'חרדים', אבל רוב החיילים בה כבר לא חרדים, במקרה הטוב שומרי מסורת. חלקם הגיעו אחרי ש"נזרקו" מהבית, אחרים התגייסו כי היו ברחוב. למרות שאין להם את המעטפת המשפחתית כמו שלנו בקיבוץ, הם עשו דברים מרשימים במלחמה".

כשנשאל איך הרגיש כאשר האריכו לו את השירות הצבאי, אביעד משיב: "דווקא רציתי מאוד להילחם. היה לי קשה בתחילת המלחמה לראות את החברים שלי נכנסים ללחימה בזמן שאני לא שם. קיבלתי את הארכת השירות כמעין גזירת גורל, ואפילו שמחתי על ההזדמנות להילחם. היה לי קשה

לדמיין את עצמי משתחרר ומתחיל לעבוד או לטייל באותו זמן".

על הנחיתה ביבנה אומר אביעד: "זה שינוי גדול מאוד. לא היה לי יותר מדי זמן להתרגל, באתי לפה, הייתי כאן שבועיים, שלושה, אחר כך טסתי עם חברים לחו"ל לשלושה שבועות, וחזרתי בערב ראש השנה, הייתי פה עוד שבוע, ויצאתי שוב למילואים של חודש וחצי. אז בעיקרון, שנת הבית שלי התחילה מאמצע נובמבר. תמיד טוב לנחות בקיבוץ. אני מכיר את המקום הזה מגיל אפס, כיף לחזור לישון כל יום במיטה שלך. לראות ולעשות דברים שאתה מכיר. קצת להירגע. יש פה חבר'ה".

אביעד עובד בימים אלה בגד"ש, ומתוך סקרנות הוא הצטרף בשעות הפנאי לצוות הוידאו כצלם.

"עד כמה מושפע השירות הצבאי שלו מהחינוך הקיבוצי" אנחנו מעזים לשאול. אביעד: "אני גדל פה מגיל אפס, אז אני לא יודע איך זה אחרת. אבל אני חושב שהקיבוץ מחנך אותנו לערכים שהם חיוניים לשירות הצבאי - עבודה קשה, התפתחות אישית. בתיכון השתתפתי בהמון פעילויות התנדבות. יש משהו בחינוך הקיבוצי שדוחף אותך להשפיע ולהיות משמעותי. זו הסיבה שכל כך הרבה מהחבר'ה שלנו מגיעים לסיירות מובחרות או יוצאים לקורס מ"כים".

לגבי העתיד, אביעד זהיר בתכנוניו: "אני אמור לסיים שנת בית בחודשיים הקרובים, ויש לי מילואים בקיץ, אז קשה לתכנן דברים גדולים קדימה".

שמחים בבואך, אביעד, ומאחלים לך בהצלחה בכל מה שתעשה!!!

מרפאה

טל. 08-8548300, אחיות 08-8548264, אחות חירום: 050-6998317, איחוד הצלה - 1221 דוא"ל: mrkyavne@clalit.org.il

אחיות: בוקר - ימים א'-ה' 07:00-08:30 ומ 09:00-12:30.

צהריים-ערב: ימים א'-ד' 14:00-15:00, **ביום ה'** 07:00-08:30, 09:00-12:30, 14:00-18:00.

בדיקות דם - כל יום בין השעות: 07:00-08:30.

שעות קבלה של ד"ר מולא במרפאה: יום א' 07:30-11:30 יום ב' 09:00-11:00,

יום ג' 11:00-12:15. יום ה' 15:40-17:40.

ליהיו ימים טובים ולחירות טובות, לוות המרפאה

סיכום טיול חורף מס. 2

ביום חמישי חזרנו בשמחה ובהתלהבות מטיול החורף השני. לטיול יצאנו קבוצה של 41 איש מגיל 47 ועד 86, אנשים שבחרו ללכת קמעה ולהקשיב שבעתיים, ובעיקר להמשיך את המנגינה. הנוף היפה של הדרום הישרה איררה רגועה ונעימה מלאת פירגון ושמחה ומאוד חברית וקיבוצית. הנצחנו את פועלה של חטיבת הפלמ"ח באנדרטת הנגב. נהנינו לפגוש ולהכיר את חלוצי בית אשל, ואת קהילת יהודי קוצין. למדנו על הנבטים בעיר ממשית, וצפינו ביופיו של המכתש הקטן מהר אבנון. פגשנו את קהילת העבריים בדימונה ושמענו על גבורתה של ברברה פרופר. שמענו את סיפורו של אגם ירוחם, ובבית המייסדים קיבלנו סקירה על ההיסטוריה של העיר. צפינו בכוכבים המרהיבים. הצלחנו לראות גם את עין ירקעם ששצף מים. הקשבנו לסיפורה של סלימה אישה בדואית שעשתה שינוי והתפתחה. במצפור ליפה גל ראינו את חרוטות הסלע. סיימנו את הטיול בחוות כרמי-עבדת היפה והמיוחדת. ב"ה התגובות לטיול היו מצוינות, ונאמרו, עם טעימות של יין, תודות לצוות, על הדיוק בבחירת המסלולים בהתאמה למידת היכולת. על אוכל מאורגן מתוקתק ובשפע, על מלון נעים עם פינוקים, על בחירת מדריך שאנחנו כה אוהבים ושיועד לזהות ולהתאים את עצמו לקבוצה, בעל כושר ביטוי מצויין ושופע ידע. סיימנו בהודיה למנהלי הקהילה ולקיבוץ שלנו, שמאפשר לנו את כל הטוב הזה.

כצוות יש לנו סיפוק רב עם כל טיול מוצלח שמסתיים, ואנו מודים לכל מי שעזר להצלחת הטיול בנתינת יד, בארגון האוכל, בהשתתפות בפעילויות, בצילומים, בנשיאת עזרה ראשונה, נשק וציודניות, בעוגיות טעימות, באווירה טובה שהכניס. האמת... נראה לי שמחכים כבר לטיול החורף הבא.

איילת אריכא, אחראית טיול 2, בשם צוות טיולי חורף

מכירת צגלי משיש את מחצית ארבעה אלף
11/8 11/2

דמוקרטיה

יום ראשון | י"א שבט | 9.2.25 | במועדון תרבות

שומרי הסף: שחקן הגנה או חלוץ מרכזי? הויכוח הציבורי על מעמדו של בג"ץ
פרופ' **ליאב אורגד**, יו"ר (משותף) מכון רובינשטיין לאתגרים חוקתיים ופרופ' חבר בבי"ס למשפטים של אוני' רייכמן

14:45-16:00

משפט, חברה, תרבות ופוליטיקה בישראל: מה קרה במשפט הישראלי

16:15-17:30

ובמדינת ישראל מאז שנות ה-80 של המאה ה-20?
פרופ' **מני מאוטנר**, לשעבר דיקן הפקולטה למשפטים של אוני' תל אביב

תולדותיו של המשבר החוקתי הישראלי מקום המדינה, דרך בן גוריון ובגין ועד רפורמת לוי - כיצד הגענו לאן שהגענו.

17:45-19:00

עו"ד **איל ינון**, לשעבר היועץ המשפטי לכנסת ומזכיר הכנסת

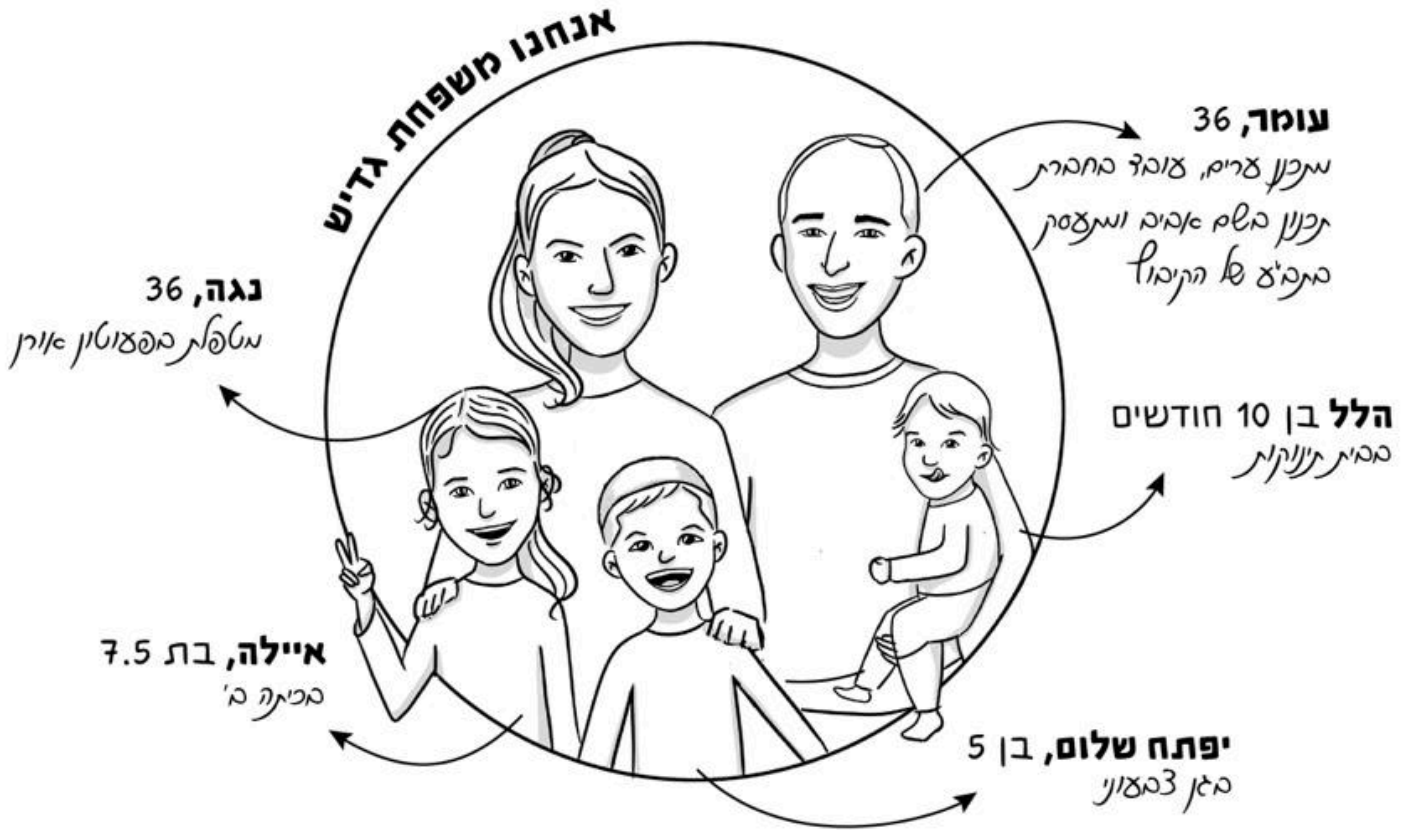
לשם מכירת צגלי משיש אלף 11/2

צהלי
ע"ש מנחם אריאל

של מי את/ה?! מדור בקליטה

איור: מנור אורן

קר שם בחוץ:

זרנו לפני כן במולדת מטע בהרי ירושלים,
מקום לסוכה חורש מהמם,
עם אנשים מעניינים, רגועים ושמחים!

אנחנו על המפה! היבנאית

עומר הוא בנם של נדב וחיה גדיש,
ונכדם של יצחק וחנה גדיש ז"ל.

נדה נולדה וגדלה בירושלים

יהמסע למטע' עד להתיקענו במטע,
זרנו בלבו מעט מקומות - שנה בקיבוץ,
לנעיים בישראל, שנה בבאר שבע,
שנה בירושלים, ולנעיים במבצע

המקום שלנו בקיבוץ:

אנוהבים את מלך הירדנים, את הבוסתן,
את הדגים של האקליפטוס הגדול
מול גן השעשועים (עומר טוען לעצים שם
עם באוגוסט כשבאור הקיבוץ רחוק)

בבית שלנו תמיד תמצאו:

פקקונים ולוקולד מרי

נעים להכיר!

חיים בסרט / דויד רום

לאחרונה נתקלנו בפוסט של דויד רום (אח של בנצי ושמוליק טסלר), כותב חינוכי ומוכשר, שהעלה באוב את סצנת הסרט השבועי בקיבוץ. הגיבורים המבוגרים של הסיפור הם ה"צב" - משה אריה זלקינד (אבא של ישראל), "האיטלקי" - גדליה דיטור (אבא של אריאל) והתאורן -, גדעון ברטוב (האיש של רוחי, אבא של זהר ורון), זיכרון לברכה. (הערת אגב, אולי כאן טמונה אחת הסיבות לעומס היתר של תקורות באולמות חדר האוכל)?

כילד, אני זוכר את התכונה והאווירה במשך ביום בו היתה מוקרנת ההצגה הכי טובה בעיר. הצב היה מצייר באותיות קידוש לבנה עם הגיר על הלוח השחור, שידע כל כך הרבה עצב ושמחה:

היום בשעה 21:00 יוקרן הסרט "הגן של פינצי קונטיני"
הסרט של אבא ר' ס' ב' ב' ד'

הם היו קריו מושלם: הצב, התאורן והאיטלקי. אחראים בלעדיים, בתורנות, על ההקרנות במשך. אמונים על תיפעול מקרן 16 מ"מ, חיבור למערכת הרמקולים, בדיקה מקדימה שהסרט מגולגל כהלכה ובדיקת סדר הגלגלים בהקרנה.

קודם ההקרנה התאורן היה מריץ את הסרט לבדוק היכן ישנן סצנות הראויות לבקרה וצנזורה, שכן בסרט למבוגרים עסקינן.

אפרופו התאורן, הוא היה מסמר הערב בכל מסיבה נחשבת במשך. הוא ניצח בדרמטיות על הדימרים הענקיים של הפנסים ומעמעם את התאורה כרצות עיניו בסוף כל סצנה. ואיך שהוא שלט על הקונטרול של ההגברה. יום של חג עט על המשק, שלווה ודריכות לקראת הבאות. הנשים יתגנדרו, הגברים יתבשמו וזוגות נאהבים יספרו לאחר. כולם מייחלים לרגע.

אנו, הילדים, ביום החגיגי היינו אורבים לאוטובוס האדום המגיא בצהרי היום ליד תחנת האוטובוס. צופים בנהג היורד לאחר כבוד ומניח בעדינות את אריזת הקרטון החומה, המחוזקת ברצועות שתי וערב, על ספסל העץ.

עם עזיבתו היינו מוודאים שאכן הגיע הסרט הנכון....

הערב יורד ואנו ידענו כפי שלא ידענו מעולם, כי הגיע זמננו להזדחל ולהתגנב דרך חורשת הברושים הצמודה לחדר האוכל. לטפס בדרך לא דרך, לעלות לגג ולהשתחל לעמדת התצפית בה נוכל להיות שותפי סוד ולראות עטרה במיטבה.

אנו מטפסים ומתנשפים, ומגלים כי העמדות הטובות כבר תפוסות על ידי הנערים הבוגרים יותר.

היציע עמוס לעיפה בנוער שוליים הזומם לראות את גיבורת הסרט רטובה עד לשד עצמותיה בחולצתה הלבנה. כסרט בתוך סרט אנו צופים על המתרחש באולם מתחתינו. מחפשים זוגות חדשים/ נסתרים שלא ידענו עליהם, מגלים דמויות אייקוניות הנוהגות כבשר ודם. הגברים נשלחו זה מכבר לתפוס את המקומות הטובים ומסמנים טריטוריות בעזרת מפיות ותיקים.

האיטלקי חמוש במשקפיים הרכונות על קצה חוטמו, טוען ומכוון במיומנות את הגלגל הראשון מוביל את רצועת הצלולואיד בשביל גלגלי השיניים הרבים. במקביל הוא שואף ונושף ומפנה את הדרך מהאבק שנצבר. העדשה זוכה ליחס מפנק, ניקוי וליטוש אחרון.

בדקה לתשע אפס אפס הוא מביט בשעונו, סופר לאחור את הזמן, והקהל הגדול מחכה במתח.

כיבוי אורות.

הליצן התורן ידאג להשליך ברגע הנכון איזה כלבויניק לרצפה ויחלץ צווחת פחד וצחוק מהקהל הנרגש.

עם סיום הגלגל ובטרם יעלה גלגל חדש הזוגות החדשים שנצמדו בחשיכה דואגים להתרחק, בטרם יעלה האור באולם.

היה זה סוד ידוע שעבר בהורשה משפחה לשפחה על הטריבונוה ה"סודית" שעל הגג.

לא פעם קרה שבגלל התרגשות יתר שלנו ביציע, מסיבות מובנות, ורעשים מיותרים - אחד המחנכים אשר נכח, כאחד האדם, בסרט, היה נעמד בדרמטיות מול המקרן, דמותה של גיבורת הסרט משתקפת על גופו המלא, והוא דורש את הפסקת הסרט לאלתר, עד אשר יגורשו הפוחזים שעל הגג ומטפלת השכבה נדרשה לוודא מי אלו ששרחו.

התנועה ואנחנו

שרה עברון

הנהלה רחבה לתנועה גם היא יוצאת לדרך, אנו מקווים שנוכל לבשר בעוד כחודש על הקמתה.

סמינרי חורף – קו הסיום

ולסיום - נציין בגאווה גדולה והערכה את סמינרי החורף התנועתיים שהסתיימו בשבת שחלפה בסמינר אחרון בסדרה - "מסע אל הדמוקרטיה" לכיתה י"א שעסק בשאלות מרכזיות על זהות, חברה ודמוקרטיה בישראל, תוך התמקדות בנושאים כמו סכסוך ישראלי-פלסטיני, גיוס לצבא, ציונות דתית, ושינויים בקיבוצים. הסמינרים בהובלתם המעולה והמסונכרנת של אפרת שלומי, יוגב דרור, ובר אביבי הם דגל משמעותי של עשייה תנועתית והעברת המורשת והעיסוק בשאלות של הדור לחברה הצעירים שגדלים בקיבוצי התנועה. עוד על התכנים והתובנות נפרסם בהמשך. לא נשכח להודות לכל השותפים, המדריכים הנהדרים, הנוער שלנו, ההורים ומנהלי החינוך שתמכו מאחור, וכמובן לכם, חברי התנועה שבלעדיכם כל הטוב הזה לא היה קורה.

שבת שלום

שרה עברון וחברי המזכירות הפעילה

אנו משתתפים בכאב ובאבל של משפחת פרידמן ובית קיבוץ עין הנצי"ב על נפילתו של
צביקה פרידמן הי"ד

שלום לכולם,

מועצת התנועה שהתקיימה בשבוע שעבר הייתה אירוע מרומם, עוצמתי ומרגש. תודה לכל מי שנטלו חלק בהכנה, בהובלה, בהשתתפות ותמיכה, תודה לקיבוץ עלומים שקיבל אותנו באהבה וחיבוק. קריאות המועצה והחלטותיה פורסמו

וכעת, ממחשבה למעשה. יישום החלטות המועצה מתחיל בכמה ערוצים:

בית משותף: החומרים שנאספו מהדיונים ישמשו לעבודת צוותי העבודה שאנו מקימים בימים אלה. באותה העת מתפרסמת לכלל חברי שתי התנועות הודעה משותפת על המהלך וכן בפרסום ציבורי רחב, כדי לתת הד לרעיון עצמו. גופי ניהול: הקמת

מלון קיבוץ לביא
Kibbutz Lavi Hotel
60 שנה של בי

❖ **נופש תוכן 2025 לגמלאים יוצא לדרך!** ❖
מחיר מיוחד לגמלאי הקיבוץ הדתי!

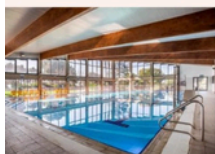
🌟 2 לילות | 3 ימים | חצי פנסיון | מופעים והרצאות מרתקות!
ימים שלישי-חמישי 25.3.25-27.3.25

מחפשים חופשה מושלמת עם תוכן איכותי?
בואו לנופש חווייתי עם אירוח חם ומעשיר במיוחד לגיל השלישי!
💡 מה מחכה לכם?

✅ אירוח מפנק במלון שלנו עם ארוחות עשירות
✅ מופעים מוזיקליים סוחפים עם אמנים מרתקים
✅ הרצאות מעוררות השראה עם סיפורים מרתקים מהעבר וההווה
✅ הליכות בוקר מודרכות ברחבי הקיבוץ, שחייה בבריכה מחוממת ועוד!
📞 להזמנות ופרטים נוספים:

☎ 04-6799061 | 04-6799072 ☎

🔥 מהרו לשריין מקום – המקומות מוגבלים!

משולחנה של מנהלת הקהילה

חמוטל דברת איתן

- שייכות ומעורבות

זה מכבר, אנו מגלים שקשה יותר לאייש תפקידים שונים - בין אם תפקידי התנדבות (למשל וועדות) ובין אם תפקידים בשכר. יש לדבר מספר הסברים, וסביר שכולם נכונים במידת מה. אני חושבת שככל שחבר לוקח על עצמו תפקיד, כך הוא נהיה מעורב יותר, מרגיש שיכול להשפיע על דברים ותחושות הסיפוק והשייכות עולות. לכן, חשוב בעיני שאנשים יסכימו לקחת על עצמם תפקידים - קצרי טווח או ארוכי טווח. זו הזדמנות לחזור ולהזכיר לכם החברים - הציעו את עצמכם לתפקידים, ותענו בחיוב כשפונים אליכם, ובאופן כללי מומלץ לנקוט באמרה "במקום שאין איש השתדל להיות איש" ולקחת אחריות על תחום שמעניין אתכם. כך, פנינו בימים האחרונים בבקשה להתנדב לעזרה בערב ט"ו בשבט (לפנות לעדי ק.) ולמסיבת פורים (לפנות לקובי).

- מודל הק"מ

בחודשים האחרונים הגיעו לפתחנו בקשות ואמירות לגבי מודל הק"מ שאנו נוקטים בעשור האחרון. החלטנו לבחון את המודל ולראות האם הוא נותן מענה מתאים לרוב החברים. לצורך כך, מוקם בימים אלו צוות שיתעמק בנושא ויגיש להנהלת הקהילה המלצות. מרכז הצוות - יניב. בתפילה לגשם ובשורות טובות,

אני כותבת תוך כדי טיול חורף. אין ספק שמפעל חברתי זה עונה על הציפיות ואף הרבה מעבר לזה. תודה רבה לצוות שזה לו הטיול הראשון שארגן. ניכרת החשיבה על כל פרט ופרט והתוצר הסופי כאמור - נהדר!

בהנהלת הקהילה סיימנו לעבוד על תוכנית העבודה שלנו לשנת 2025 ובע"ה התוכנית תוצג באספה בקרוב.

בישיבות ההנהלה אנחנו דנים במגוון רחב של נושאים וחשוב לי לשתף בכמה מהדברים שעולים בהן:

- תיאום עם מש"א

אנו מברכים על כל מי שמתנדב למילואים ושמחים שאנו יכולים לאפשר לחברינו לתרום למדינה. יחד עם זאת אציין, שכל התנדבות או יציאה למילואים צריכה להיות בתיאום גם עם מש"א, כדי שתהיה לנו ראייה רחבה היכן החברים והיכן אולי יש חוסרים במקומות העבודה.

- ונשמרתם...

אנו חוזרים ומזכירים את הסכנה ברכיבה על רכב ממונע למי שאין לו את הרישוי המתאים. לכן אין לאפשר לילדים לנהוג בקלנועיות, אופניים חשמליים או כל כלי ממונע אחר. הדבר מסוכן ומנוגד לחוק. אנו מבקשים את עזרתכם, החברים המבוגרים, בהקפדה על הדבר, ולא לתת לילדים / נכדים פתח בתחום הזה.

ויהי קשלה

יומן השבוע

- אספת חברים - מוצ"ש ב-21:00.
- משק ילדים פתוח - ביום ראשון 16:00-17:00.
- יום עיון "דמוקרטיה" מטעם צהלי - יום ראשון במועדון תרבות בשעה 14:45
- בת מצווה יערה לב - ביום שני
- הפנינג ט"ו בשבט במשק ילדים - ביום שלישי 16:00-18:00.
- לכבוד ט"ו בשבט: חבורת הזמר בשירי נעמי שמר - יום חמישי, ב-20:30 במשטח
- טיול חורף מס. 4 - ימים א'-ג'.

הקיגליה ליד מרפאת שיניים. לפני עקירה וטיפול שורש. צילם: אלי ברלב, ח' בשבט תשפ"ה

שברי סערה

לאה גולדברג

הגִּנְנִים הַיּוֹם עֲצוּבִים.

אֲבָל הָאִיכָרִים

מְבָרְכִים עַל הַגֶּשֶׁם.

וְאֶנְחֵנוּ שְׂגִינּוּ

אוּבְדֵי עֵצָה

מִסְתִּירִים זֶה מִזֶּה

אֶת עֵינֵינוּ.

נִהְיָה נְבוֹנִים: אֵל תִּשְׁאַל

מֶה צָמַח, מֶה קָמַל

וּמֶה נִצְקָר מִלֵּב.

הַסְעָרָה הַזֹּאת

תִּחְלוּף עוֹד מְעֵט,

הַשְׁאֵלָה הַזֹּאת

תִּשְׁכַּח עוֹד מְעֵט.

הִנֵּה מַעַל לְמַגְדֵּל

כָּבֵד עוֹמֶדֶת הַקֶּשֶׁת.

על השירים: יצחק ברוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com

יש לשלוח חומר עד יום רביעי ב-09:00. במקרים חריגים עד רביעי ב-16:00 - בתיאום מוקדם.